

אמרתי לדוד שעליו לדאוג לכך שלא יהיה שקט
בחיפה - בכל פעם שתחדש הודמנות זו : שיסדרו הפגנה, מהומה,
מחאה - שיש לה "ערך של חדשה" בשביל עהוני חו"ל - וידאג
לכך שבאי-כוח וריסר, הווס, אמישיאיימד סרס וכו' יקבלו את
החדשות בזמן.
דוד התרגש כדרכו ואמר שילך לעשות סקנדל לדיילי.
אמרתי לו שדיילי לא סקנין אותי - סעניינה אותי עהונות
אנגליה ואמריקא, ועליו לסדר סעולה שחטעס לתוך עהונות זו.
בעליה נלחם על עליה.

22 אפריל

ח"א.

כפי הסידור שעשייתי שלשום עם בר-כוכבא יצאתי
הבוקר בשש בשתי מכוניות משכונת הפועלים לסייר את חומי
יסנו. על-יד חומ"ם נצטרפה אלינו מכונית שלישית עם יוחנן,
זכר, רוכל ועוד. הל-אביב השבתי עוד נסנסה שנתה - ובסעברנו
קל פני יחי-הכנסה לא נחקלנו באיש. בשכונה הגענו לעחליה.
כאן היינו צריכים לסגוש סירח מוטור של עוגן, אך הסירה
נחבוסשה. מיפסנו בי נחים על מצודה נוסעי הצלב ושנים עשר
ילדים ערבים הגיתו מאחר החדרים והציצו עלינו בפחד ורובוא.
ואב-הים התריז על הסריה ורביה העצומה של שכנינו, כי שמע
שבמצודה יושבת רק משפחה ערבית אחת. אולם הילדים היו כסעס

. / .

כולם בגיל אחד ובצופם לא נראה היה שאב אחד הורם. חוגעים וחלו בעצלתיים ולא היה סימן לסירה, ונתעורר תחשש שא עיכבות בשל שתי האניות הנעצרות. אבל סביעה עינו הימית של זאב הים - שמעחה בהבחנת קלסחר פניהם של ילדים ערבים - הכירה באופק צל ספינה מחקרבת, ומיד ראינו כולנו סירה גדולה ואחריה ספינה. זוהי ספינת "פלד" שנרכשה לפני זמן לא רב בשביל קבוצת הדייגים של חנוער העובד בחיפה בכספי נחשון והקרן השמורה בירי. מחרשק מקבוצת אשדוד הבקי בקרקעות סיקא בשומרון, הרצלר, ברכת (חבט), רוזנטל הקברניט, שבנו נמרף בים באסון חף, זיאסה, ווידח וכל הפמליא היסית שלנו בחיפה הגיעו בסירה. חלצנו נעלינו, הפשלנו שרוולי מכנסינו ונכנסנו לסירה קטנה שנסרחה אחרי הספינה וכך העלו אותנו, לא בלי קשיים, לסירה המוטור בעלת ארבעים כוח סוס - ושמו פעימינו דרומה - כש"פלד" מלווה אותנו במרחק סה. סירתנו השטוחה לא החרתקה מהחוף, אולם "פלד" שם בסיס אדירים הרחק מהחוף. בר-כוכבא הסביר לנו שיש של "הדרידנום" דרושה מחשש קלקול המוטור בסירתנו. המוטור לא נחקלקל - אבל ניהגינו ממראה הספינה הדומה לאנית-קדומים, ששמרה עלינו כביכול מעין בישא.

הים היה שקט - שלא כנבואת אנשי חל-אביב, שרצו לרחות את הסיוור, אלא שקסדחי על דעתי שנא דווקא השבת, כי סי יודע אם אפנה בשבת אחרה. סירתנו אמנם כמעט שנחרסקה מיד אחרי עליחנו עליה - אבל לא בידי שמים. ביקשו להראותנו אח יפיה וכבודה של ספינת הדייגים שלנו, וחקריבו את "פלד"

לסירה; לא דייקו - והספינה התנגשה בכוח רב בסירה, וכסעם
שנהטכנו. המלטלה העזה החיזה עלינו מיי-הים, אך מלבד בחלה
קטנה לא קרה דבר.

סיפסנו על גג המירה, פרשנו את המטות - וזכר
המכונה על המטות בחיל היבשה הביא אתו מטות מפורסות סיבשת
הארץ, ודוונמל הביא אתו ספח הים החופי - והשווינו את המטות
ל"מקור". בדרך בואכה לקיסריה זרוע החוף "ספרצים" קטנים
וזעירים, שלא יצלחו לצי ברימדת, אבל סכונ יסבוננו לסירות
דיג ומפינוח-משא לא גדולות. הגענו לאי היחיד של הארץ -
לאי-הסן שלפני קיסריה (איני יודע מנין שם זה ו), הקיפנו
את האי, אך לא עלינו עליו, כי בסירה גדולה אין לגשת אליו.
ראינו מקרוב את כפי עחליה.

אבל אף-אחד מהכפרים האלה אינו שוכן על החוף.
כיתורים כן גם הערבים החרחקו משום מה סחוף הים, ואין בין
כפר בפנים הארץ וכפר שעל יד החוף ולא כלום.
במרחק כמה מילים לפני קיסריה נשתנה נוף החוף.
לא עוד חופי מלעים גבהים וחלולים פה ושם - אלא משטח-חולות,
בבחוף תל-אביב.

לפני קיסריה ראינו צללי אדם סחנזעים על-פני
גבעות החולות ונוהרים לחוף. במשקטת-הים ראינו את גפירינו
סחקבצים על שפת הים ומנפנפים בדגל. בכל מטה הסצביאים שנלוו
לנו לא היה אף-אחד. הסירה השליכה עוגן, וזיאמה (אחיה
של בח-שבוע חייקינה, בחור חפון כארו) קפץ הימה ושחה לקראת החוף.

חור ואמר שהגפירים סבורים שאין לרדת בקיסריה ומוסב לעלות כאן
על החוף ולסייר את הסביבה בלוייתם. החזרנו את זיאמה לחוף בפקודה
שהגפירים ילכו לקיסריה, יחפשו עמדות אימטרטיגיות בעיר ובסביבה -
כי נעגון בנמל קיסריה.

הפקודה נמסרה מיד לכל הסביבה ומכל הגבעות ראינו
צללים יורדים ונוהרים לקראת קיסריה הנשקפת לנו מרחוק.
"פלד" ששט מאחרינו (מהירותו קטנה מזו של סירת הסוסור
שלנו) הדביק אותנו בינחים וכשראנו עוגנים הוריד אף הוא עוגנו
בלב ים - אך מיד יצא גם הוא לדרך, וכש"הדרידנים" סימנו וחיל
הגפירים שמאלנו שמנו פעמינו - למבצר "האויב" - לחורבת הכרך
שבנה הורדום לכבודו של הקיסר.

באחת אחת"צ נכנסה סירתנו לנמל קיסריה. כל ערבי
המקום נהרו לחוף. בעוד אנו מורידים העוגן ומחנקים הסירה
הקטנה להורדת הנוסעים - הגיעו חיל היבשה לעיר וחפשו עמדות
סטרטיגיות - בבנינים המרכזים בעיר ובכל המוצאים והמבואים
בסביבה. שלושה שלושה ירדנו בסירה הקטנה - כשתערבים הסבוחלים
מסתכלים בחרדה ותמהון באורחים חבלתי צפויים.

עקבות הנמל העתיק נשחטרו יפה יפה. סירתנו עגנה
בנמל המרכזי, שבו משחששים עכשיו גם חושבי קיסריה, אולם אין
זה נמל יחיד. סימנו ומשמאלו, בדרום ובצפון, יש עוד שני
נמלים, מוגנים ומחוקנים לפנים.

אין פלא שהורדום לא בנה את חל-אביב, סלבר ספרץ ובולון
אין מקום סחאים יותר לנמל שקיסריה זו, ומעמדה המרכזי בארץ עולה

גם על זה של חיפה.

חרנו את העיר והסביבה. עוד החומה העתיקה שתקומה
את העיר בימי הורדוס קיימה ברובה, והעלה רחבה ועסוקה מגינה
על החומה מחוצה לה. רוב הבתים - רבים בני שנים ושלוש קומות -
חרבים, חרוטים וריקים מאדם. בעיר - שלוש מאות נפש.
מהבוסניאקים נשארו רק סעם. שני הכמרים שלהם נרצחו לפני
כשנה ע"י הכנופיות. כל האדמה בעיר ובסביבתה, מלבד שטח לא
גדול ששייך למנזר הנוצרי - הוא קנין פיקא. גם הבתים ברובם
הם של פיקא. האדמה מסביב פוריה. כפי שרואים מהגן הפורה
של הבוסניאקים. עיר זו יכולה וצריכה היתה להיות מרכז של סביבה
חקלאית רב-אוכלוסין וישוב דייגים וספנים גדול. אדמה יש
למכביר - ברשות פיקא. שלושת המעגנים העתיקים של העיר, כאילו
מוסינים דוגוח ומירות וספינות להשליך בחוכם עגניהן. מכאן
אפשר להסתכל על הים שבין ח"א וחיפה - אבל רק מספר קטן של
ערבים וליים ועלובים שוכנים במקום עשיר-זכרונות ורב-עמידות
זה, ואסרכלי פיקא אינם יודעים את הברכה הגדולה שהם מבזבזים
לשוא.

זה יותר משלוש שנים לא נמצאתי בחוף ישוב ערבי,
ואף פעם כמדומה לא ראיתי ערבים עלובים כאלה אפילו שנאה לא
הביעו פניהם - אלא פחד וחמיון. אך עלובים יותר היו הפנים
שלא נראו - פני בעלי המקום ופקידיהם. במי חלוי הקולר ?
מדוע נעזב וגשם מקום מבורך זה ? ידי מי במעל זה ? האם
ידינו אנו נקיות ? לא מצאתי חשבה גם בפי הרצפלד ומהרשק.

הקימונו את החומה. חרנו השדות - ובכל פינה צף
גפיר יחודי עם רובה ביד. מעל הגגות ומבין הקמה הציצו הברטים
החומים וקני-תעשה של תרובים. סרחוק, בחללת חים, נצנצה ספינה-
הפלד של דייגי הנוקר העובד - לא הכל חרב ושם...

אנשי "המטה" בחנו בינחים את הבתים הראויים לישוב
ועיבדו חכניה של כיבוש. בגמל הצפוני הריק עכשיו ובשורת הבתים
החרבים שעל חומי אפשר לחשוב קבוצה של 40-50 בחור, מבלי
לעקור אף ערבי אחד ממקומו. סירות, מכסרות, סחורות וכבודה
לא רבה - ויחד ראשון יחקע במינה-יקרה זו. יש רק להשיג הסכמת
ס"א.

גמר החיור בעיר ובסביבה כשעיני הערבים הסבות לוח
עוקבות אחרינו בשתיקה. הסירה הקטנה התקרבה לשפת החוף - ניתנה
סקודה לא צפויה - ועשרות רובים הורסו כאילו ביד אחת, ועשרות
בחירי ישראל לבושי-סדים עמדו דום עד שהגענו לסירה-הסוסור
העוגנת בלב הנמל.

אחד אחד שבו התיירים, הורס העוגן - וזונו דרומה.
הים בינחים שינה טעמו - והכה גלים. סירחנו, בה-קיבול
של 25 נוסעים, סולמלה והתנדנדה כשכורה - אבל חצינו הגלים
הסתגברים בשקט: "פלד" שומר עלינו - ואם כי מסרחק, נשתנה
גם הנוף. חול שטוח מזה, וגלי חבלת מזה - ללא כל הליפות ושנויים.
הסירה האיסה דרכה. סחאום באופק מולנו, מצד דרום נראתה ספינה
הקברניטים מקרו במשקפה והכירו ספינה המטורה סיפו, וסירות קטנות
סרוחות אחריה.

הבאו לחתוח על קנקננו ז

אולם הספינה אינה עושה דרכה אלינו, אלא - לצד
פלד, הרחוקה מהחוף. הבטנו וחמחנו - אך ספינת הסטמרה עברה
גם אח פלד - ופנוה לחיטה.

הנשלחה לסמינות "המעפילים" בחיפה ז

בעוד אנו חסמים - והנה שוב צללים נעים על פני החולות -
חילהיבשה שלנו הגיע מחדרה. אנו סוקרבים לחוף הפצי-בה,
ויורדים שנים שנים בסירה הקטנה ותגבנונים מסביב זרועים
גסדים יהודים המושי-רובה ולבושי ברכים חומים.

החוף שטוח - והסירה, גם הקטנה, אינה יכולה
להתקרב לחוף, ושני ספנים חסונים ערומים ושופים חגורי-
סחניים, העלו אותנו אחד אחד על כסיהם והקמידונו על יבשה
הפצי-בה.

הסכונות חיכו לנו בקצה הכביש, סהלך קילומטר.
הסון המרחצים בצלע גבעה אולגה באו במרוצא לראות את חשיירת
הבלחי צפויה - הנחג לא החסהמה, הסכונות גמאה ארץ, ולא עברה
שעה וחגענו שוב לשכונת הסועלים.

כשנכנסתי לחדרי וחצתי בפני הראי - כמעט שנבחלתי :
פני ומצחי להטו באודם-ארגמן. אין דבר ו נקים על חוף ריק
זה עשרות כפרי-דייגים וקיסריה תהיה להם לעיר ולאם.

בערב החיעצות עם ברל, יוחנן, ישראל, אליהו, דוב.
יוחנן סציע הפודה ז

- (1) מרכז לבסמים, תעשיה, רכישת, הקציה, שיקוח.
 - (2) סטת לאופרציות, לחיכוך, להדרכת, למיפול בחברים, לאינטורסציה וחכניקה.
- אליהו טציע שהמרכז לא ימפל בתעשיה ורכישת, אלא אנשים מיוחדים שיחכנו ע"י המרכז.
- לא תגענו עדיין למסקנה אחרונה.

28 אפריל

ירושלים.

שני הימים עברו רובם בישיבות שמקצתן נרשמו:

ישיבת הנהלה שלשום, כינוס חברי הו"מ אחמול.

הבוקר אחחילה פרשה אחאחדות האכרים. באו אצלנו אריאב, ססיר, יעקבסון. מלבדי השתחמו קסלן וגוזף. עניני העבודה דתינו לדיון מיוחד בח"א בשבוע הבא. ביורכו למי שעה - בקעם ה' - ענין הסועצות הכפריות. למי הצעה קרובי - כך סספר אריאב - הנישו לממשלה הצעה חוק על מועצות כפריות, שכל עניני הסועצת העירונית מוצאות מסככותן יעסקו רק בכבישים, שמירה, מלחמה נגד מניקים וכו'. צנו הבחירה הורד מעשרה דונם לחמשה בשביל קבוצה מסאת לשלושים דונם (לכל קול). הסכימו גם ל"חלק בלוקים". המועלים ערערו על כמה "בלוקים" שמוצאו מרשות הסועצת הכפרית (הנידון הוא רחובות), והתאחדות דורשת שהסוכנות תחמוך דרישות האכרים כלפי הממשלה.